

[2:25]

וַיְהִי־וַשְׁנֵיהֶם־עֲרוֹמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא־יִתְבַשְּׁשׁוּ׃

[3:1]

וְהִנְחֹשׁ הָיָה עָרוֹם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה
אֵף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֶּן׃

[3:2]

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הִנְחֹשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֶּן נֹאכַל׃

[3:3]

וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹד־הַגֶּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן
תָּמּוּתוּ׃

[3:4]

וַיֹּאמֶר הִנְחֹשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמּוּתוּ׃

[3:5]

כִּי יִדְעַ אֱלֹהִים כִּי בָיֹס אֶכְלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים וְיָדְעוּ
טוֹב וָרָע׃

[3:6]

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאֱוָה־הִוא לְעֵינַיִם וּנְחַמֵּד הָעֵץ לְהַשְׁפִּיל
וַתִּקַּח מִפְּרִיָו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃

[3:7]

וַתִּפְקְחֶנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עֵרְמוֹם הֵם וַיִּתְפָּרוּ עָלֶיהָ תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
חִגְרֹת׃

[3:8]

וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלְּךָ בְּגַן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן:

[3:9]

וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה:

[3:10]

וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגַן וְאִירָא כִּי־עִירָם אָנֹכִי וְאַחַבָּא:

[3:11]

וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירָם אַתָּה הַמִּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אֲכַל־מִמֶּנּוּ
אֲכַלְתָּ:

[3:12]

וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה־לִּי מִן־הָעֵץ וְאָכַל:

[3:13]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂיתְּ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנָּחֵשׁ הַשִּׂיאָנִי
וְאָכַל:

[3:14]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים | אֶל־הַנָּחֶשׁ כִּי עָשִׂיתְּ זֹאת אַרְוֹר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל
חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ:

[3:15]

וְאִיבָה | אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
תִּשׁוּפֶנּוּ עֲקֹב:

[3:16]

אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אֲרִבָּה עֲצָבוֹנָךְ וְהִרְוִיךָ בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים וְאֶל־אִישְׁךָ
תִּשְׁוֹקֶנָךְ וְהוּא יִמְשַׁל־בָּךְ:

[3:17]

וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׂמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ אַרְוֶרָה הָאָדָמָה בְּעֵבוֹרְךָ בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

[3:18]

וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:

[3:19]

בְּזַעַת אֶפְיֶיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶבְךָ אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־עָפָר אֲתָה
וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב:

[3:20]

וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי:

[3:21]

וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם:

[3:22]

וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע וְעַתָּה |
פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיַּיִם וְאָכַל וַחֵי לְעֹלָם:

[3:23]

וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֹּר־עֵדֶן לְעַבְדֹתָ אֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׂם:

[3:24]

וַיִּגְרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכֹּן מִקֶּדֶם לְגֹ-עֵדֹן אֶת־הַכַּרְבִּים וְאֵת לֶהֱט הַחֲרִבִּ
הַמִּתְהַפֵּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת־דָּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים:

[4:1]

וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַרֵּר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:

[4:2]

וַתִּסּוֹף לְלַדֵּת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: